

Kuřátko a kachňátko

Jednou se z vejce vylíhlo kachňátko.

„Už jsem tady,“ řeklo.

„Já také,“ řeklo kuřátko.

„Jdu se projít,“ řeklo kachňátko.

„Já také,“ rozhodlo se kuřátko.

„Kopu jamku,“ povídalo kachňátko.

„Já také,“ řeklo kuřátko.

„Našlo jsem žížalu,“ řeklo kachňátko.

„Já také,“ nedalo se kuřátko.

„Chytilo jsem motýlka,“ zvolalo kachňátko.

„Já také,“ pípalo kuřátko.

„Chci se jít vykoupat,“ vzpomnělo si kachňátko.

„Já také,“ spěchalo kuřátko.

„Já plavu,“ volalo kachňátko.

„Já také,“ chlubilo se kuřátko a hop do vody. „Pomoc,

pom-ó-ó-ó-c! Topím se...“ volalo.

Kachňátko popadlo kuřátko za hřebínek a vytáhlo je z vody ven.

„Já se jdu ještě koupat,“ řeklo potom kachňátko.

„A já už ne,“ otřepalo se kuřátko.

